



Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

Ministeren
NST-101-01570
17. december 2013

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 9. december 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 78 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 78 (alm. del)

Vil ministeren oversende et forslag til udvalget, der beskriver hvilke dele af planloven, der skal ændres, for at det bliver muligt at understøtte eksisterende erhvervsvirksomheders muligheder for udvidelse, i områder hvor kommuner og virksomhed er enige om, at det vil være hensigtsmæssigt at fortsætte udviklingen, men hvor de statslige udmeldinger jf. planloven stiller hindringer for dette (jf. drøftelsen af samrådsspørgsmål E den 5. december 2013)?

Svar

Planloven fordeler ansvaret for planlægningen i Danmark mellem miljøministeren og kommunalbestyrelserne i de enkelte kommuner.

Kommunalbestyrelserne har ansvaret for og kompetencen til at planlægge for byerne og det åbne land med kommune- og lokalplaner, mens miljøministeren skal sikre de overordnede interesser gennem dels landsplanlægningen, dels statens mulighed og i visse tilfælde pligt til at fremsætte indsigelse over for den kommunale planlægning.

De overordnede statslige interesser er angivet i "Oversigt over statslige interesser i kommuneplanlægningen 2013", som blev udsendt i 2011, og indeholder beskrivelse af de bindinger for kommunernes planlægning, der bl.a. er lagt fast i de forskellige ministeriers lovgivning og ved politiske aftaler.

Efter planlovens § 29 har miljøministeren pligt til at fremsætte indsigelse mod dels forslag til kommuneplan og forslag til ændring af en kommuneplan, der ikke er i overensstemmelse med de overordnede interesser, dels forslag til lokalplaner for arealer i kystnærhedszonen, hvis lokalplanforslaget er i strid med lovens bestemmelser om planlægning i kystnærhedszonen, medmindre forholdet er af underordnet betydning i forhold til de overordnede interesser i kystområderne.

Også andre statslige myndigheder kan fremsætte indsigelse mod et lokalplanforslag ud fra de særlige hensyn, som myndigheden varetager.

Hvis man skulle ønske at ændre planloven, således at det alene er op til den enkelte kommunalbestyrelse at afgøre, om der kan planlægges for udvidelse af en virksomhed, vil det kunne ske ved at ophæve bestemmelserne i planlovens § 29.

Det vil i givet fald berøre alle statslige interesser (infrastruktur, forsvarets interesser, natur-, landskabs- og kulturmiljøinteresser, energiinteresser m.v.).

En åbning for en given kommunalbestyrelses beslutning om at tillade byudvikling i det åbne land uafhængig af de overordnede statslige interesser, forudsætter endvidere et opgør med planlovens grundlæggende regler om landets inddeling i byzone, landzoner og sommerhusområder, herunder regulering af bebyggelse i landzone, der ikke tjener jordbrugsmæssige formål.

Som jeg tilkendegav på samrådet den 5. december 2013 om spørgsmål E, er det min klare holdning, at det er helt afgørende, at vi opretholder planlovens bærende princip om, at udlæg af arealer til boliger og erhverv skal ske i tilknytning til bymæssig bebyggelse, mens det åbne land primært skal forbeholdes jordbrugserhvervene og natur. Det er således en fælles interesse at sikre, at der ikke sker spredt bebyggelse i det åbne land, og at byvækst skal ske indefra og ud i direkte tilknytning til bymæssig bebyggelse.

Jeg kan derfor ikke anbefale en lovændring, der fjerner muligheden for at varetage disse afgørende interesser.

Ida Auken

/

Sven Koefoed-Hansen